

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2006 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) sprendimą (byla T-302/03).
- Priteisti iš atsakovės ir kitos apeliacinio proceso šalies bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2006 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 40/94⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Pirmosios instancijos teismas neteisingai manė, kad tarp žymens „map&guide“, prekės „Computersoftware“ („kompiuterių programinė įranga“) bei paslaugos „kompiuterių programų rengimas“ yra „tiesioginis ir konkretus ryšys“ ir kad žymuo „map&guide“ leidžia „nedelsiant identifikuoti“ šią prekę ir šią paslaugą (sprendimo 40 punktas). Be to, Pirmosios instancijos teismas klaidingai rėmėsi tuo, kad žymuo „map&guide“ leidžia suinteresuotajai visuomenės daliai „tuoj pat ir nesvarstant nustatyti tiesioginį ir konkretų ryšį su kompiuterių programine įranga ir kompiuterių programų rengimo paslaugomis, atliekančiomis (miesto) plano ir (kelionių) vadovo funkciją“ (sprendimo 47 punktas). Galiausiai sprendime teigiama, kad prekių kategorijoje „kompiuterių programinė įranga“ ir paslaugų kategorijoje „kompiuterių programų rengimas“ taip pat yra prekių ir paslaugų, kurių funkcija — pateikti (miestų) planus ir (kelionių) vadovus.

Sprendime Pirmosios instancijos teismo pateiktas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimas yra neteisingas. Priešingai Pirmosios instancijos teismo nuomonei, prašomam įregistruoti prekių ženklui netrūksta skiriamąjo požymio. Prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra apibūdinantis. Manyti, jog yra „tiesioginis ir konkretus ryšys“ bei galimybė „nedelsiant identifikuoti“, būtų galima tik tuomet, kai būtų kalbama apie sąvoką, kuri tiesiogiai apibūdina susijusią prekę arba paslaugą arba aprašo požymius, kurie šiai prekei arba paslaugai yra tiesiogiai būdingi. Taip nėra žymens „map&guide“ atveju. Šis žymuo tiesiogiai neapibūdina nei prekės „Computersoftware“, nei paslaugos „kompiuterių programų rengimas“, ir neparodo su šia preke arba paslauga tiesiogiai susijusio kokybinio požymio. Visuomenė neturi galimybės „tuoj pat ir nesvarstant nustatyti tiesioginį ir konkretų ryšį su preke „kompiuterių programinė įranga“ ir paslauga „kompiuterių programų rengimas“, atliekančiomis (miesto) plano ir (kelionių) vadovo funkciją“. Be to, nei paslauga „kompiuterių programų rengimas“, nei prekė „Computersoftware“ negali „pateikti“ (miestų) plano ir (kelionių) vadovo funkcijos.

Pirmosios instancijos teismo sprendime nurodomas ryšys tarp žymens „map&guide“, prekės „Computersoftware“ bei paslaugos „kompiuterių programų rengimas“, kurioms prašoma ši žymenį įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą, nėra natūralus, o nustatytas tik svarstant.

⁽¹⁾ Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklų (OL L 11, p. 1).

2006 m. gruodžio 18 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. rugsėjo 27 d. priimto Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) sprendimo byloje T-168/01 *GlaxoSmithKline Services Unlimited*, ankstesnis pavadinimas — *Glaxo Wellcome plc prieš Europos Bendrijų Komisiją*

(Byla C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama T. Christoforou, F. Castillo de la Torre ir E. Gippini Fournier

Kitos proceso šalys: *European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC)*, *Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV*, *Spain Pharma, SA*, *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)*, *GlaxoSmithKline Services Unlimited*, ankstesnis pavadinimas — *Glaxo Wellcome plc*

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GlaxoSmithKline Services Ltd. prieš Europos Bendrijų Komisiją* byloje T-168/01 rezoliucinės dalies 1 ir 3–5 punktus;
- priimti galutinį sprendimą dėl ginčo atmetant ieškinį dėl panaikinimo byloje T-168/01 kaip nepagrįstą;
- priteisti Komisijai iš ieškovės byloje T-168/01 bylinėjimosi išlaidas, susijusias su nurodytos bylos ir šio apeliacinio skundo nagrinėjimu.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija pritaria Pirmosios instancijos teismo išvadoms, susijusioms su ginčijamo sprendimo motyvavimu; įmonių susitarimo buvimas; tariamas piktnaudžiavimas įgaliojimais ir subsidiarumo principo bei EB 43 straipsnio pažeidimas.

Kalbant apie sprendimo dalį, susijusią su antikonkurenciniu „poveikiu“, Komisija ginčija Pirmosios instancijos teismo motyvus. Ji teigia, kad Pirmosios instancijos teismo analizė, patvirtinanti ribojančius „poveikius“, atsižvelgiant į teises ir ekonomines aplinkybes, iš tiesų yra ribojančio susitarimo „tikslas“ analizė, pagal kurią Pirmosios instancijos teismas turėjo patvirtinti sprendime padarytą išvadą, kad susitarimas turėjo antikonkurencinį tikslą. Kalbant apie kitas išvadas dėl „poveikių“, Komisija turi rimtų prieštaravimų, ypač kiek tai susiję su atitinkamos rinkos apibrėžimu, Komisijos pagal 81 straipsnio 1 dalies d punktą padarytomis išvadomis, kuriose klaidingai teigiama, jog skirtingose geografinėse rinkose buvo taikomos skirtingos kainos, bei daugeliu kitų sprendime padarytų išvadų, kuriose Pirmosios instancijos teismas Komisijos faktinių ir ekonominių

įrodymų vertinimą pakeičia savuoju, nors atliekant teisminę priežiūrą to daryti negalima. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad Komisija sutinka su galutinėmis Pirmosios instancijos teismo išvadomis, būtent kad nagrinėjamas susitarimas sukėlė antikonkurencinius poveikius, šiame etape ji neketina nurodyti pagrindų, susijusių su šios sprendimo dalies ginčijimu.

Šiame apeliaciniame skunde nurodomos dvi kaltinimų grupės. Pirmoji grupė yra susijusi su pagal 81 straipsnio 1 dalį padarytomis išvadomis, visų pirma susijusiomis su teisės klaidomis ir šioje nuostatoje nurodytos sąvokos „tikslas“ aiškinimo ir taikymo iškraipymais, bei daugeliu kitų iškraipymų, teisės klaidomis bei su motyvų neatitikimais ar prieštaravimais, susijusiais su susitarimo „teisinėmis ir ekonominėmis aplinkybėmis“. Antroji kaltinimų grupė yra susijusi su išvadomis, susijusiomis su 81 straipsnio 3 dalimi: visų pirma ir labiausiai tomis, kurios susijusios su pirmoje nuostatoje numatyta sąlyga bei kelių kitų sąlygų tyrimo nebuvimu.

2006 m. gruodžio 20 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. rugsėjo 27 d. priimto sprendimo byloje T-153/04 Ferriere Nord SpA prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Di Bucci ir F. Amato

Kita proceso šalis: Ferriere Nord SpA

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jame bendrovės *Ferriere Nord* ieškinys dėl 2004 m. vasario 5 d. Komisijos laiško ir 2004 m. balandžio 13 d. faksimilės panaikinimo pripažįstamas priimtiniu.
- *Ferriere Nord* ieškinį dėl panaikinimo pripažinti nepriimtiniu ir jį atmesti.
- Priteisti iš *Ferrie Nord* bylinėjimosi išlaidas, patirtas abiejose instancijose.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Ferriere Nord SpA prieš Europos Bendrijų Komisiją* byloje T-153/04,

pripažįstantis pirmoje instancijoje pareikštą ieškinį priimtiniu, pažeidžia EB 230 straipsnio pirmą dalį ir EB 249 straipsnį, susijusius su akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, sąvokos išaiškinimu, yra nemotyvuotas ar pateikia klaidingus motyvus bei negalioja dėl Pirmosios instancijos kompetencijos trūkumo.

Pirmosios instancijos teismas neįrodė, kad ginčijami aktai turi privalomą teisinį poveikį ieškovės pirmoje instancijoje interesams, iš esmės pakeisdami jos teisinę situaciją. Be to, Pirmosios instancijos teismas savo sprendimą dėl priimtimumo grindė prielaida, taip pat neįrodyta, kad pirmoje instancijoje ginčyti aktai yra teisėti. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas viršijo savo įgaliojimus, kuriuos nustato Sutartis.

2006 m. gruodžio 20 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką

(Byla C-517/06)

(2007/C 42/24)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Braun ir E. Montaguti

Atsakovė: Austrijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- pripažinti, kad nepriėmusi 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo ⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų Štirijos ir Zalcburgo federalinėse žemėse ir bet kuriuo atveju nepateikusi jų Komisijai, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą,
- priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2005 m. liepos 1 dieną.

⁽¹⁾ OL L 345, p. 90.